

HEYLEL

CECIL duCILLE

(Dubuque, Iowa, březen 2001)

Děkujeme Bohu za čas obživení, který přichází skrze Jeho Ducha. Z přirozených věcí jsme schopni získat jen velmi málo sil. Musíme se naučit, jak se sytit z Ducha. Boží andělé se sytí. Víte, že se sytí? Kde myslíte, že berou všechnu energii, kterou mají? Jejich strava proudí z Božího trůnu. Když chválí, otevírají se Bohu, a když chválíme nebo se modlíme my, měli bychom se Bohu také otevřít. Pak skrze nás poplyne proud energie, života, síly a obživení. Přichází mi na mysl verš. Nalistujte si Ezechiela, ve 28. kapitole 11. a 12. verši se tam píše:

„I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: Synu člověčí, vydej se v naříkání nad králem Týrským, a rci jemu: Takto praví Panovník Hospodin: Ty, jenž zapečeťuješ summy, plný moudrosti a nejkrásnější.“

Podívejme se ještě na 1. a 2. verš:

„I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: Synu člověčí, rci vývodovi Týrskému: Takto praví Panovník Hospodin...“

Všimněte si, že první poselství je adresováno vývodovi (princi) týrskému a druhé je pro týrského krále. Král týrský je satan sám. Amen. Takže Bůh mluví k satanovi, protivníkovi, k tomu, který si myslel, že by mohl být Bohem. A Bůh mu v první řadě říká:

„Ty, jenž zapečeťuješ summy, plný moudrosti a nejkrásnější.“

Bůh ho učinil „plného moudrosti a nejkrásnějšího“. Bůh mu neodňal moudrost, ale ztratil svou nádheru, když sestoupil ze zbožnosti do bezbožnosti, jež je pravým opakem toho, co je Bůh.

Víte, mnozí lidé, a já mezi ně patřím, chtějí za každou cenu od Boha získat odpověď na otázku, proč je ďábel. Jak jsi mohl stvořit tak ďábelského ďábla, když jsi veskrze dobrý? Zamysleli jste se někdy nad tím, jak ďábelský ďábel je?

Na to mi Bůh dal šokující odpověď. Řekl: „Já jsem ďábla nikdy nestvořil.“

Pamatujete si verš, který říká: „Všecky věci skrze Něj učiněny jsou.“ (Jan 1:3) To však znamená, že některé věci byly stvořeny z toho, co bylo učiněno. Amen. Učinil nádherného anděla, dal mu veškerou plnost nádhery a moudrosti, kterou mu mohl dát, a právě v tom, co obdržel, padl. (Ezech 28,12;17) Protože viděl svou nádheru, uvědomoval si svou moc, viděl svou moudrost a nabyl dojmu, že je jako Bůh. A byl Bohu velmi podobný.

Víte, když mluvíte o Ježíši hebrejsky, říkáte Ješua Hamašija, a Hamašija je Mesiáš, jako když my říkáme Mesiáš. My vyslovujeme Mesiáš. Ale Hamašija znamená doslova „Ten pomazaný“. On je Kristus Boží, ten Jediný. Ale pak učinil toto stvoření, a když ho Hebrejec popisoval, řekl: „Ty jsi Měšach.“ Jinými slovy, byl také pomazaný. (Ezech 28,14) Přečtěme si to, píše se tu:

„V Eden, zahradě Boží, byl jsi, všelijaké drahé kamení přikrývalo tě, sardius, topazius, jaspis, tarsis, onychin, beryl, zafir, karbunkulus a smaragd...“ (Ezech 28,13)

Kolik je tam kamenů? Devět. Bůh mu dal devět nádherných kamenů. Jedině tak se dá popsat, jak byla jeho koruna nádherná. A když Bůh řekl kameny, myslel tím vlastnosti, atributy slávy a moci. Devět. Mluvíme o devíti darech Ducha, měl devět přívlastků slávy a moci.

Jediná věc, jediné, co tu chybí, jsou tři kameny. Bůh mu jich nemohl dát dvanáct. Kdybyste si to našli ve Zjevení, můžete ty kameny porovnat (někdy se možná trochu jinak jmenují). Ale ve Zjevení řekl: „Nyní dal člověku plnost...“ a to bylo těch dvanáct kamenů. (Zj 21,19–20) Na začátku jich dal jen devět, a byly všechny, a na konci jich dal dvanáct, a byly všechny.

Které na začátku chyběly?

Dobře, kdyby měl Adam Krista, myslíte, že by padl? Kdyby měl Ducha svatého, myslíte, že by padl? A kdyby měl krev Kristovu, nebyl by padl. Právě to mu chybělo, a proto selhal.

Tři chybějící kameny:

Chrysolit – Duch svatý

Chrysoprasus – Kristus

Ametyst – krev Ježíše Krista

My tyto věci nyní máme a ty nás přivedou k dokonalosti Boží.

Dostávám se tak k verši, který jsem vám chtěl ukázat. Bůh tady říká:

„V Eden, zahradě Boží, byl jsi, všelijaké drahé kamení přikrývalo tě...“ (a vyjmenoval ty kameny) *„...nástrojové bubnů tvých a píšťal tvých v tobě, hned jakžs se narodil, připraveni jsou.“* (Ezech 28,13)

Víte, ve Fort Lauderdale mají tak veliké varhany, že vyplňují celou přední část budovy, tak obrovské jsou to varhany. Když začnou znít, celá budova vibruje zvukem těch varhan, nicméně je potřeba, aby na ně někdo hrál. Ale Bůh říká, že do té bytosti – my mluvíme o nástroji, o dřevu, slonovinových kolíčkách, kovových strunách, o oceli a mědi, strunách vydávajících zvuky – nevložil měď nebo dřevo. Vložil do něj moc a slávu, aby vyjádřil Boha v písni. Dokážete tomu porozumět? A mělo to svůj smysl. Jeden verš ve Zjevení říká, že když sláva Boží sestoupila a rozezněla se hudba, veřeje dveří uhýbaly z cesty. Mluvíme tu o nebeských věcech. Musíte svou mysl trochu pozvednout výše.

Říkáme, že v Bohu je moc, která přichází skrze hudbu, kterou Bůh vložil do Heylela, ne Satana ani Lucifera, ale do Heylela. Je to „HLL“. Je to H-e-y-l-e-l, Heylel. Hudba, kterou do něj Bůh vložil, nebyly jen vibrace, naše hudba je tvořena vibracemi, ale tato hudba byla uvolněním duchovní moci. Ježíš promlouvá k bratřím a říká:

„Slova, kteráž já mluvím vám, Duch jsou a život jsou.“ (Jan 6,63)

Slova jsou Duch a život. Pak ale vidím člověka, jak vstupuje na podium. Říká někomu: „Pojď sem ke mně!“ Ten člověk k němu přijde, on máchne rukou nebo nohou, a bratr, který přišel na podium, se začne kácet dozadu a svalí se na zem.

„Zvedněte ho! Dejte mu ještě jednou!“

Znovu mávne a srazí ho na zem.

„Pojď sem, přijmi to!“ A zase ho srazí k zemi.

O co jde? Někteří jste to viděli, že? Je tu někdo takový?

„Ano.“

Viděli jste to v televizi. Viděli jste to. Není to přirozená věc, že ne. Jste si jisti, že to nebylo přirozené? Nebyla to jen nějaká show? Dobře. Nebylo-li to přirozené, muselo to tedy být duchovní. Pokud za tím stál duch, co za ducha to bylo?

„Dábel.“

„Bůh.“

Někdo říká ďábel, někdo říká Bůh. Jak poznáte rozdíl mezi ďáblem a Bohem? Řekněte mi.

„Podle ovoce.“

Ale nemáte čas čekat na ovoce. Sedíte ve shromáždění, přijde tam člověk a řekne: „Ve jménu Ježíše,“ a srazí vás to k zemi. Jak poznáte, jestli je to Bůh, nebo ďábel?

Když dělá něco
ve shromáždění
Bůh, oslavuje to
Ježíše Krista.

Když jsem byl čerstvě pokřtěn Duchem svatým, přišel jsem do shromáždění plný moci Ducha. Vběhl jsem tam s křikem, začal jsem kázat slovo o příchodu Ježíše a celé shromáždění padlo na podlahu. Zůstal jsem tam stát sám. Bylo to v době, kdy se Scott válel po podlaze. Ale co se stalo? Poté, co lidé vstali, všichni byli spaseni. Přišla Boží sláva.

Chci říct, že člověk, který vešel do shromáždění jako hříšník, získal svědectví: „Chvála Pánu! Jsem spasený!“

Nic jsem pro to neudělal, byl to Boží duch, měli jste to vidět...

Dovolte mi popsat rozdíl mezi dílem ďábovým, a Božím dílem. Když dělá něco ve shromáždění Bůh, oslavuje to Ježíše Krista. Vyzdvihuje to Ježíše. Činí to Ježíše velikým.

Řekněme, že byste uviděli, jak sem jde člověk po rukou, hlavou dolů, nohy mu trčí vzhůru. Začal by vám kázat vzhůru nohama. Jak byste poznali, jestli je to z Boha, nebo z ďábla? Jeho Duch svědčí vašemu duchu, kdo mluví, kdo to je. (Řím 8,16) Tak se nenechte oklamat člověkem, který stojí na hlavě, ale rozsuzujte ducha, který k vám přichází.

Kdybych přišel do shromáždění a všechny v tom shromáždění bych srazil na zem, a ti lidé by vstali a další den by přišli a zase by skončili na zemi, vstali by a příští den by zase spadli a pak vstali..., něco tu nehraje. Víte proč? Kdyby to byl Bůh, tak by slavili ti lidé Boha, byli by naplněni slávou. Halelujah. Když vás k zemi srazí Hospodin, nevstanete, dokud k vám nepromluví a nepožehná vám. Proto Torontské požehnání není vůbec žádným požehnáním. Ano, ale přesto jsem potkal někoho, kdo šel na Toronto požehnání, vzal svůj díl a byl požehnaný, vpravdě požehnaný. Ale pochopte prosím, že byl požehnaný pro to, co měl ve svém srdci. Vyzýval Ježíše a byl požehnan Ježíšem. Ostatní si jen užili, dobře se pobavili a nazítří zase přišli, aby skončili na podlaze.

Vzpomínám na shromáždění na severu v Detroitu, když tam přišli satanisté. To nebyly nějaké naše dohady, opravdu to byli satanisté, znali jsme ty lidi, byli tím známí. Přišli na shromáždění a sedli si do lavice. Dopředu přišel jeden bratr a řekl: „Každý se na někoho otočte a vkládejte na sebe navzájem ruce.“

Toto nikdy nedělejte, pokud vám to Boží duch vyloženě nepoloží na srdce. Nikdy to nedělejte, protože nějaký ďábel bude na někoho vzkládat ruce.

Satanisté vstali a začali vkládat ruce na bratří, a oni začali padat na zem. Každý, koho se dotkli, padl k zemi, svalil se na zem. Bratří se vyděsili, protože to byli satanisté, kteří proti nim bojovali už celá léta, znali je. Běželi na podium a řekli: „Zastavte ty lidi. Podívejte se, co se tu děje.“

A ten bratr řekl: „Vy jim jen závidíte.“

Jsme tak slepí a tak hloupi. Křesťané jsou tak slepí a tak hloupi. Nechají se naplnit všelijakými ďábly.

Situace, o níž hovořím, mluví o tom, že satanovi bylo dáno pomazání. Jméno toho anděla je Heylel, je to tak? Nejmenoval se Satan, jmenoval se Heylel a to znamená Ten zářivý. Byla mu tedy dána moc.

Ezechiel 28,14: *„Ty jsi cherubem od pomazání. Jakž jsem tě za ochránce představil, na hoře svaté Boží jsi byl, u prostřed kamení ohnivého ustavičně jsi chodil.“*

Tato slova jsou tak děsivá. Čtete je, a nikdy jim nerozumíme. Když mluvíte o pomazaném – o pomazaném cherubovi, znamená to, že Bůh pomazal cheruba, anděla, aby zastíňoval nebe, a když přišel čas jídla, onen anděl povstal ve chvále. Víte, že jsem se Bohu ptal, jaké jsou v nebi zvuky? Já sám bych tam chtěl slyšet housle. Rád poslouchám dobrou varhanní hudbu. Mám rád také klavír. Kdysi jsem strašně rád poslouchal Chopina a Beethovena. Tohle kdysi opravdu pozvedalo mou mysl a duši. My ale mluvíme o naslouchání Bohu. Nemůžeme poslouchat přirozenýma ušima, jsou příliš nízko. Nacházíme se na velmi nízké rovině. Zvuky, které vydávají andělé, jsou duchovní zvuky a jsou tak vysoko, že je naše uši nemohou zachytit. Díky Bohu, protože by nám praskly bubínky. Ale ty zvuky, které zní, jsou duchovní zvuky, to znamená, že Duch vyjde a každého pomaže. A andělé otevrou svá srdce před Bohem, a když to učiní, vlije se do nich nebe a Boží sláva. Posilní je a dá jim moc, aby vykonali, co Bůh chce.

Předložím vám takovou myšlenku. Vzpomenete si na verš, který říká, že lidé jedli pokrm andělů? Co to znamená? Znamená to, že Bůh vzal energeticky bohatou, vysokoproteinovou potravu a udělal z ní hmotnou potravinu. Rozsypal ji po táboře jako popcorn, lidé ji sbírali a jedli. Lidé jedli andělskou stravu. Znáte ten verš?

Víte, jaké
požehnání
dostanete dnes
večer? Takové,
jaké chcete.

Je v Žalmu 78, verš 25:

„Chléb mocných jedl člověk,...“

Ano, tak můžete pochopit, o čem mluvím. Jsme tu, abychom jedli Boha, ale někteří z nás nemají energii ani na to, aby jedli. Viděli už jste někdy někoho tak nemocného, že nemohl ani jíst? Bůh říká:

„Neopouštějíte společného shromáždění svého (vašeho),...“ (Židům 10,25)

Vašeho. Ne jejich. Vašeho – chce tím říct „společného s lidmi, jako jste vy“. A Ježíš řekl: „Když se sejdete, přijdu mezi vás, abych vám požehnal a činil vám dobře.“ Víte, jaké požehnání dostanete dnes večer? Takové, jaké chcete. To, co od Boha chcete, dnes večer dostanete. Ježíš nám poradil, zač se máme modlit.

„I řekl jim: Když se modlíte; říkejte: Otče náš, kterýž jsi v nebesích,...“ (Luk 11,2)

Byl jsem v Miami a jeden bratr tam přinesl nové učení. To učení se jmenovalo Služebnost Otce. Bylo o tom, že my, starší církve, máme dávat život nevěstě – církvi. Máme dávat život nevěstě a nevěsta by měla být pod příkrytím starších. Bůh říká:

„Ne! Člověk nesmí být přikryt člověkem! Člověk musí být přikryt Bohem!“

Ve stánku to bylo čisté zlato, symbol zastínění – dva andělé dotýkající se křídly byli z ryzího zlata. Halelujah. Když člověk slouží člověku, nepřinese to nic jiného než tělesnost. Chvála Pánu. V církvích můžeme vidět, jak člověk v sobotu odpoledne studuje, připravuje si své kázání. Víte, jak tomu říká Bůh? Doufám, že se vám nezvedne žaludek. Měli jste dobrý oběd? Říká, že to jsou zvratky. Krmí lidi zvratky.

„Nebo všickni stolové plní jsou vývratků a lejn, tak že žádného místa čistého není.“ (Iz 28,8)

Znamená to, že přijímáte staré jídlo, a váš žaludek to nemůže snést. Tak to vyvrátíte a krmíte tím ostatní. Když přijímáte správnou stravu, stane se tělem, energií a životem. Když jíte smetí, které se vyučuje v seminářích, zakonzervujete ho, uložíte a v neděli jednu konzervu otevřete, další neděli nějakou jinou a krmíte lidi výplody své vlastní mysli. Bože, pomoz nám.

Ale my mluvíme o tom, že člověk nejenže jí pokrm andělů, ale přímo život Boží skrze krev Ježíše Krista.

Takže tomu andělu byla dána moc, aby se mohl pozvednout, a pozvednout se ještě výš, a ještě výše. Celé nebe se pozvedalo skrze jeho chválu. Je psáno, že byl zastiňující. (Ezech 28,14) Upřímně řečeno, nemáme ponětí o tom, co vlastně je nebe. Různí lidé říkají, že se jim zdálo, jak šli do nebe. Je to, jako když si děti hrají. Mají sny o tom, o čem ve své mysli přemítají. Ale my mluvíme o duchovní oblasti. Andělé žijí ve věčnosti a sestupují do naší oblasti, třeba když se sejdem tady na shromáždění. Boží duchové jsou tu s námi, aby nás obživil, aby nám požehnal a aby nám pomohl porozumět Božímu slovu. A tak Heylelovi byla dána tato moc, aby přinášel život a slávu a moc všem andělům.

A pak si řekl: Mám moc nad všemi anděly, vstupuji do nich a vidím v nich slávu a všechno, co v nich je.

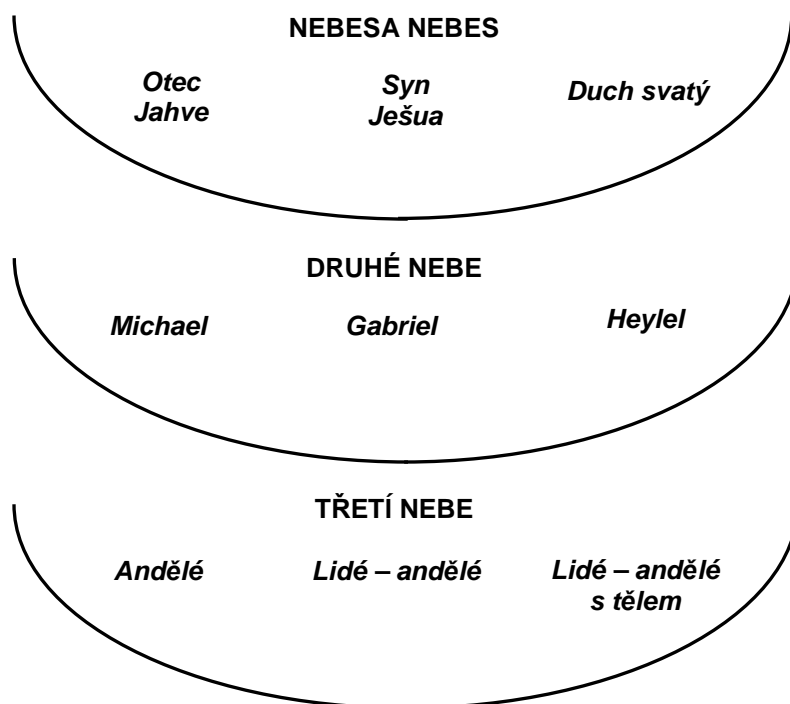
Vzpomenete si na verš, který mluví o tom, že nebe je z čirého skla? Z čistého zlata, které je jako sklo? Z čistého zlata průhledného jako sklo? (Zj 21,21) Bůh tím něco říká. Říká, že ti, kdo jsou v nebi, jsou transparentní. Můžete skrz ně vidět. Nemají co skrývat, žádná tajemství. Halelujah. Heylel si tedy uvědomil, jakou moc má nad Božími anděly, že když pozvedne hlas ke chvále a vystoupí na výšinu, oni se pozvednou s ním. On se pozvedl výše a oni s ním. Když se dal do pohybu, sláva se šířila celým nebem. Když to uviděl, řekl si: Já mám ale moc! Věděl, že má moc pohybovat nebem, a tak se ve svém srdci rozhodl, že ho ovládne.

Hospodin řekl: „...*na hoře svaté Boží jsi byl, ...*“ (Ezech 28,14)

Tato slova mají nějaký význam. Znamenají, že Bůh dovolil tomuto andělu vstoupit do nejvyšších Božích oblastí. Řekl zde:

„...*u prostřed kamení ohnivého ustavičně jsi chodil.*“

O čem mluvíme? Nakreslím vám tu malý obrázek nebe. Nevěděli jste, že to umím nakreslit?

Dobře tedy. Jednu oblast máme nahoře, druhou pod ní a pod ní ještě jednu. Horní oblast je Otec – Jahve, Syn – Ješua, Duch svatý. Bůh říká, že Ho máme nazývat Jeho jménem. Je to slovo, které komolíme na Jehova. Říkáme Jehova, ale je to JHVH – יהוה. Jen ta čtyři písmenka, která židé vůbec nevyslovují nahlas. Ale Bůh jim řekl, aby vzývali Jeho jméno. Řekl: „Nikdy dříve jste mě neznali podle toho jména, ale vzývejte mé jméno, mé jméno je JHVH.“ (Ex 6,2–3) Ale oni Ho odmítli nazývat jménem, protože se báli ho vyslovit.

Nebe bylo rozděleno na tři – Otec / Syn / Duch svatý. Pod tímto nebem máte druhou, nižší oblast. Mezi těmito dvěma nebi je oblak či oddělení. Popisujeme to naším přirozeným jazykem, ale není to přirozený oblak, je to duchovní oblak. Patří tam tři andělé: Michael, Gabriel, Heylel a pod každého spadá spousta dalších andělů. Michael – „Kdo je jako Bůh“. Není to snad ten nejlepší překlad, bratře? Gabriel – „Boží posel“ a Heylel, to je ten, který se stal satanem.

V Písmu, v Izaiáši 14,12 se dočtete, že se jmenuje Lucifer. Odkud se to slovo vzalo? Není to hebrejsky – žádné hebrejské slovo, které znám, nekončí na „-er“, Lucifer. Prozradím vám, že pochází ze slova „lux“, což znamená světlo. Lux (lux, lucem) je latinsky světlo. Pochází ze slova

světlo. A víte co? Když zapisovali proroctví Izaiáše, žádná latina neexistovala. Nebyla žádná latina, ta přišla až později.

Musíme se tedy ptát: „Jak se dostala latina do oddílu z Izaiáše?“

Ano, dal to tam nějaký Říman. Jeroným, ten, který překládal latinskou Vulgátu. Tak se tam to slovo dostalo a v tomto, bratře, nemohu souhlasit s Gail Riplingerovou (autorka knihy *New Age Bible Versions*). Myslím, že se tady mylí, protože to slovo není, a vůbec nikdy nebylo součástí původního textu. Vyhledejte si originální text v hebrejštině a podívejte se na ta tři písmena, uvidíte tam HLL, prohlédněte si ten text a uvidíte tam HLL – הלל. Toto najdete v hebrejštině. Ale v naší Bibli ... Hádejte, kdo to tam dal? Románi uctívali jitřní hvězdu, a protože uctívali jitřní hvězdu, snaží se říct, že je to Lucifer. A že Lucifer je Ježíš Kristus. Proč? Protože Ježíš řekl: „*Já jsem... hvězda jasná a jitřní.*“ (Zj 22,16)

Víte, co mají v latinské Bibli? Kdybyste to četli v latině, bylo by tam: „Já jsem Lucifer.“ Slyšíte sami, jak zle to zní, protože Ježíš by to nikdy neřekl. Nemůžete dávat Ježíše dohromady s ďáblem. A přesto tady v Americe, v jedné velmi uznávané skupině lidí, jako jsme my, mnohem početnější než my, lidé, kteří měli slovo synovství dlouho předtím, než jsme přišli my, začali uctívat Lucifera.

Seděl jsem na jejich shromáždění a byl jsem naprosto šokován.

Nějaká sestra povstala a řekla: „Díky Bohu, jsem Lucifer.“

Představte si, že jste na shromáždění a uslyšíte něco takového.

Bratr Tom Sigwarth: „Přesně na základě tohoto místa se všichni ti zednáři a jiné tajné spolky obracejí k uctívání Lucifera, používají tyto verše.“

Bratr Cecil: Ano, tak to dělají, že? Chvála Pánu. Aspoň vidíte, proč to tam satan nastrčil. Sledoval tím určitý záměr. Dokonce i dnes se stává, že se Boží synové chytí na tato falešná učení. Ale my mluvíme o tom, jak otevíráte svá srdce a přijímáte věci.

Ve třetím nebi jsou andělé, to znamená andělské bytosti. Tito andělé vám nikdy neprozradí své jméno. Vždy když vám anděl prozradí své jméno, je to zlý anděl, ďáblův anděl. Jednou jeden bratr napomínal ducha a řekl: „Jak se jmenuješ?“

Abych vám řekl pravdu, nechápu, proč bych se měl ptát ducha, jak se jmenuje.

Ten duch odpověděl: „Jsem Baskalů.“

Kdyby ten mladík měl trochu rozumu, hned by utekl. Víte, ten duch ho později během dne zabil. Ano. Ještě toho dne ho zabil. Byl to jeden z nejlepších evangelistů, kterého tam v té církvi měli, ale zašel příliš daleko. Andělé vám neříkají svá jména.

Pamatujete si, jak se Manue ptal anděla na jeho jméno? (Soud 13,17) Na to, co mu anděl odpověděl, nikdy nezapomenu, znělo to tak moudře. Řekl mu: „Proč se ptáš na mé jméno, když víš, že ti ho nechci prozradit?“ (Soud 13,18) Tato jedna věta, kterou anděl řekl, je v Bibli zapsána.

Ve třetím nebi jsou tedy andělé a pak andělé – teď nevím, jestli napsat „andělský člověk“ nebo „lidský anděl“. Andělský člověk. A pak jsou v tom nebi lidé s tělem. To jsou andělští lidé s tělem. Opravdu. Jsou takoví. Vzpomínáte, když Ježíš vstal z hrobu? Písmo říká, že se „skály trhaly“. (Matouš 27,51) Skály se trhaly, velikánské pukliny, v některých jeskyních, které vídáte v horách, byli Boží muži a roztrhli skálu a vyšli ven. (Matouš 27,52) Ano, chcete si to přečíst?

„Ježíš pak opět zvolav hlasem velikým, vypustil duši. A aj, opona chrámová roztrhla se na dvě, od vrchu až dolů, a země se třásla, a skály se pukalo, a hrobové se otvírali, a mnohá těla zesnulých svatých vstala. A vyšedše z hrobů po vzkříšení jeho, přišli do svatého města, a ukázali se mnohým.“ (Mat 27,50–53)

Píše se tam „mnohá těla“, všimli jste si toho? Jednalo se o tělesné vzkříšení. Tato těla šla do nebe s Ježíšem. Amen. Dále si vzpomeňte na Eliáše. Eliáš odešel do nebe. A na Mojžíše, jeho tělo nemohl ďábel najít. To znamená, že ho musel vzít Bůh. A objevil se na hoře proměnění. Takže ve třetím nebi máme tři různé typy bytostí.

Dobře. Když Heylel vydal zvuk Boží mocí, nedělo se to ve třetím nebi. V nebi tehdy navíc nebyli žádní lidé. Samozřejmě tam byli andělé, ale žádní lidé v nebi nebyli. Lidé začali přicházet do nebe až poté, co byla vylita Ježíšova krev a lidé byli spaseni.

Pokročme dále. Mluvíme o přijímání požehnání od Hospodina. Hudba, která se hraje v moderním světě, je naprosto satanská. Když jsem byl mladík, hrál se rock'n'roll, ne, vlastně ještě předtím jsme měli jazz. Ano, ten nejlepší v jazzu byl, řekněme, Gershwin a jemu podobní, kteří skládali... Vzpomínáte na tu jejich píseň? „Když jsem ještě nosil kraťasy, máma mi říkala, že ženy mají dvě tváře...“ Vzpomínáte na tu píseň? Zná ji tu někdo? Všichni jste moc mladí.

Zkrátka to byl mistr jazzu. Dokázal na piáno vyloudit úžasné zvuky. Mělo to něco do sebe. Bylo to světské a bylo to hříšné, ale satan tehdy nenacházel takové nástroje, které by mohl použít, jako nachází dnes. A pak přišel rock'n'roll a rock.

Ďáblovým
cílem je, aby
se dostal na
Boží místo.
Chápete to?

Ale i předtím existovala základní démonická hudba, která se hrála v temných místech světa, třeba indiáni v Americe nebo africká hudba. Když hráli na bubny, mohli vás vyřídít, poslat na vás duchy skrze bubnování. Tam, odkud pocházím, to dělají, říkáme tomu poco-mania – malé šílenství. Chrochtají jako prasata a vysílají na vás své duchy.

Vzpomínám, že když jsem byl ještě kluk, šel jsem se na jedno z těch míst na ně podívat a opovrhoval jsem jimi. Ten člověk ke mně přišel a začal se svým zaříkáváním a já jsem ho ve své mysli prokrel a řekl jsem: „Dáble!“ Nemohl uspět. Odpotácel se pryč a šel na někoho jiného. Srazil ho k zemi, on se začal po zemi válet a posedl ho onen duch. Takže tam docházelo k předání.

Vidíme však, jakou hudbu satan vymýšlí. Četl jsem knihu o ženě, která byla v Africe posednuta démony. Říkala, že spala v posteli a oni začali zaříkávání. Probudila se a nemohla se udržet, táhlo ji to ke dveřím. Nemohla si pomoci. Uvědomovala si, že jde a jde a jde směrem k té hudbě, až se nakonec ocitla uprostřed křepčícího kruhu. Takové věci se tam dějí.

Vzpomínám, jak jsme na Jamajce bydleli na místě zvaném Broadgate (široká brána). Drželi tam acuminu. Máte, bratří, ponětí, o čem mluvím? Povím vám, jak to probíhalo. Acumina je svátek, při němž vzývají d'ábla a on se o půlnoci zjevuje. Rozloží tam různé druhy jídla: rýži, kuře, kozlečí maso... Všechno to prostrou na stůl, jako by prostírali pro početnou společnost. Acuminu zahajují bušením do bubnů. Buší a buší, postupně vše nabývá na síle a lidé začínají tančit, až se nakonec svíjejí v nepřičetnosti kolem toho stolu. O půlnoci přestanou, přinesou bílá prostěradla a přikryjí se – všechny nástroje naházejí na hromadu a taky je přikryjí plátnem. Pak nejvyšší kněz začne se svým vzýváním d'ábla. Víte, co se stalo? Bubny a ta hudba se znovu ozvaly a začaly hrát samy. Hudba začala hrát, a když hrála, lidé tančili.

Teď vám řeknu, co jsem slyšel. To, co dnes nazýváte hudbou, je přesně to, co tehdy hrál d'ábel, co jsem tehdy viděl a slyšel. Hrál to bez

doteku lidské ruky. Vše to bylo zakryto plátnem a ďábel přišel a sám hrál. Co myslíte, že se stalo s těmi lidmi, co tančili? Jeden každý byl posedlý duchy. Ďábel do nich vstoupil. Jinými slovy, oni ho pozvali, aby vstoupil do chrámu živého Boha.

Vaše těla jsou chrámem živého Boha. Dávejte si pozor na to, co do svého těla přijímáte. Ať už si to uvědomujete, nebo ne, přijímáte svými ústy, přijímáte svým nosem, přijímáte ušima, přijímáte očima do svého intelektu a do hloubi duše. Halelujah. Bůh vám jako lidu říká: „Máslo a med jísti budeš, až bys uměl zavrhnouti zlé, a vyvoliti dobré.“ (Iz 7,15) A na tom Adam padl. Jedl ze stromu poznání dobrého a zlého a neměl sílu, aby se ubránil a nevydal se cestou zlého.

Stalo se vám někdy, že jste se ocitli na místě, kde hrají hudbu, světskou hudbu, dostane se vám do uší, celý den do vás plyne, a když přijдете domů, zjistíte, že si broukáte přesně tu melodii, kterou jste slyšeli? Stalo se vám to někdy? Ano. Vaše těla jsou chrámem živého Boha a vy se musíte naučit, jak ďáblu zabránit, aby do vašeho těla cokoli vkládal, aby vkládal do vaší mysli něco, co nechcete, a vedl ji, kam nechcete. Musíte se naučit, jak se otevírat Bohu.

Bratr Paul Davis: Bratře Cecile, tady je k tomu verš:

„Nesvodiž vás žádný nižádným obyčejem. Neboť nenastane (den Páně), leč až prvé přijde odstoupení, a zjeven bude ten člověk hřícha, syn zatracení, protivící a povyšující se nade všechno, což slove Bůh, aneb čemuž se děje Božská čest, tak že se v chrámě Božím jako Bůh posadí, počínaje sobě, jako by byl Bůh.“ (2Tes 2,3–4)

Bratr Cecil: Amen. Ďáblovým cílem je, aby se dostal na Boží místo. Chápete to? Když mluvíte o antikristu, mluvíte o bytosti nebo o osobě (může jít o lidskou bytost), která chce zaujmout místo Ježíše Krista ve vašem životě. Proto bychom se neměli pokoušet ovládat jedni druhé – když se totiž snažíte někoho ovládat, zabíráte v životě toho člověka místo Ježíše Krista, protože to má být Ježíš Kristus, kdo má lidi ovládat. Amen.

Služba Ducha je něčím, co se děje v tichosti, v tichosti každého dne. Vyjdete na ulici a něco přijímáte. Proto vám Písmo říká, že máte mít mysl naplněnou chválami a duchovními písněmi po celý den, po celou

Když se totiž
snažíte někoho
ovládat,
zabíráte
v životě toho
člověka místo
Ježíše Krista.

noc. (Kol 3,16) Dokonce i když jdete spát, projevujte se nadále v Duchu, protože nebudete-li to dělat, necháte prázdné místo, vakuum, kudy může ďábel vstoupit. Líbilo by se vám bez ustání chodit s otevřenou pusou? Co by se vám stalo? Vletěly by vám do úst nějaké věci, o něž byste vůbec nestáli. Proto Bůh stvořil ústa tak, aby se dala zavřít. Amen. Proto nemůžete otevírat svou mysl, nesmíte otevírat svou mysl všemu, co slyšíte. Vždy, když něco slyšíte, něco přijmete, prozkoumejte to dřív, než dovolíte, aby se to zmocnilo vaší mysli. Dnes se vede bitva o mysl.

Máte moc buď
shromáždění
otevřít Bohu,
nebo je uzavřít.

Heylel, tedy ne Heylel, ale nyní satan, protivník, slouží mysli člověka. Je to nepochopitelné, ale on slouží skrze některé služebnosti. Je to strašné. Je strašné, že to říkám, ale víte, je nutné to říct, abyste věděli, že ne každého, kdo si říká „reverend Ten a ten“ musíte poslouchat. Něco vám řeknu, nenazývejte nikoho „reverend“, „ctihodný“, protože Bůh vám to bude počítat za hřích, když budete někoho nazývat „reverendem“. Slovo „reverend“ je v Bibli napsáno jednou, ale ve skutečnosti je tam mnohokrát. Přeložili to jako „reverend“ jenom na jednom místě. Položte si otázku: „Proč to udělali? Proč to ti překladatelé dělali?“ Možná to zas byl ten Jeroným, kdo to udělal.

Podívejte, tady to slovo máte, jak zní? Co to je? JHVH, Jahve. Věděli jste to? Ten člověk, tu pobíhá a říká si „reverend“, „reverend Jessie Jackson“. Reverend Jessie Jackson nekáže Boží slovo. Jen agituje a působí velké potíže jako politik. Měl by se za sebe stydět. Je to rouhání. A jestli mu říkáte „reverend“, máte problém, protože „reverend“ znamená Jahve. Žalm 111, verš 9. Ano, řekl: „Volejte mé jméno.“

Bůh řekl: „Volejte moje jméno JHVH (Jahve nebo Jehova).“

Víte. Na mnoha místech, kde je v hebrejštině JHVH, napsali Jehova. Přesto, když došlo na tento oddíl, dali tam „reverend“, protože lidé si chtěli dát ke svým jménům tituly a chtěli se nazývat „reverend Tento“ a „správný reverend“. Už jste to někdy slyšeli? „Špatný reverend.“ Takového už vůbec nenazývejte reverendem, protože Bůh řekl, že když ho tak budete nazývat, také hřešíte. Amen. Halelujah. Přečte to někdo?

*„Vykoupení poslav lidu svému, přikázal na věky smlouvu svou; svatě a hrozně (holy and **reverend**) je jeho jméno.“*

„Svatý a JHVH je Jeho jméno.“ Tak to Bible říká. „Svatý Jahve je Jeho jméno.“ A oni napsali „svaté a ctihodné je jeho jméno“ (holy and reverend is his name) a pak si to vzali jako titul a začali se nazývat „reverend“.

Kažte evangelium.
Neobávejte se
následků, protože
někdy musíme
trpět, abychom
ostatním přinesli
požehnání.

Bůh vyučuje svůj lid, jak přijmout Boha, jak se otevřít duchu Božímu. Jak se otevřete nějaké osobě? Ano, přijmete ji a vaše srdce se k ní natahuje. Začnete s ní mluvit, začne mezi vámi proudit láska a otevře se i ona vám. Bůh říká, že stejně se máte naučit otevírat Jemu.

Všímám si, že mysl některých z vás, když zpíváte nebo když hrajete, je naneštěstí někde jinde. Opravdu je někde jinde a vy jen tak hrajete. A je to k ničemu, nic to nepřinese. Ale když k tomu přiložíte své srdce, duch Boží začne nástroj používat, ten němý nástroj použije, aby přinesl slávu Bohu. Když se toto začne dít, srdce se otevírají Bohu.

Ale je ještě jedna věc, kterou vám chci říct. Amen. Nechci vás tu držet dlouho.

Když se v tomto shromáždění otevře srdce jednoho člověka, on začne sloužit ostatním – víte, že to pomáhá k otevření srdcí dalších lidí? Věděli jste to? Když jste uzavření, přijdete na shromáždění, nesete všechny problémy světa, neodložili jste je venku, vejdete do shromáždění a takto se projevujete – sevřete shromáždění. Uzavřete spoustu lidí.

Proto vám Bůh říká: „Jakožto synové Boží začněte svá srdce otvírat Jemu.“

Víte, Achab šel za Eliášem a řekl mu: „Prorokuj mi.“ Nebo jindy šel za Micheášem a řekl: „Prorokuj mi.“ Někdo za vámi přijde a řekne: „Prorokuj.“ Co uděláte? Proroci vždy řeknou: „Začněte hrát. Ať někdo pustí nějaké chvály a ať začnou chválit Boha.“ A duch Boží na něj sestoupí. Když Saula napadal zlý duch, David hrál na harfu, vložil do hry svou duši a z jeho hudby vycházela moc. Zlý duch od Saula musel odejít. (1Sam 16,23) Není to úžasné?

Proto máte moc buď toto shromáždění otevřít, otevřít toto místo, otevřít jeden druhého Bohu, nebo je uzavřít.

Někdy nemusíte nic říct. Když přijdete do shromáždění a předtím jste se modlili a chodili jste po celý den s Pánem – když pak vejdete do shromáždění, lidé se začnou Bohu otevírat. Halelujah. Sláva Bohu.

Skrze moc krve
Ježíše Krista
můžete
hříšníkov
nabídnout
vysvobození,
i když nechce
vysvobodit.

Po dlouhou dobu nás otvíral satan. Studoval nás. Naučil se, jak nás otevřít. Víte, jak vás satan osobně studuje? Posílá duchy, aby vás sledovali, aby viděli, co vás motivuje a co vás vytáčí. Pak najde někoho, kdo vás naštvě. Snaží se najít někoho, kdo řekne něco, co vás vykolejí. Kdybychom se všichni soustředili na Ježíše, zničili bychom moc a království ďábla. To mi věřte. Mohli byste zabrat celé toto město a začít celým městem vládnout skrze Ježíše Krista. Vy tu moc máte.

Řekl: „Dána jest mi všeliká moc na nebi i na zemi. Jděte, kažte evangelium. Kažte evangelium v moci.“

Nejste podrobeni žádné moci. Jděte, kažte evangelium. Jděte na ulici a kažte evangelium. Jděte, kam vás Bůh pošle, a kažte evangelium. Neobávejte se následků, protože někdy musíme trpět, abychom ostatním přinesli požehnání.

Máme moc, kterou nevyužíváme. Je to moc smlouvy, které jsme účastni. Máme smlouvu s Ježíšem Kristem, s Bohem skrze krev Ježíše Krista. A On řekl: „Skrze krev Ježíše Krista přistupte směle k trůnu milosti.“ (Žd 4,16) Je na nás, zda této autority využijeme, nebo ne. To znamená, že chcete-li, aby vaše sestra byla požehnaná, můžete vaší sestře požehnat tak, že uplatníte svou autoritu krevní smlouvy. Víte všichni, co krevní smlouva znamená?

Krevní smlouva může být zrušena pouze smrtí. Jakmile se staneme bratřími, nemůžeme krevní smlouvu zrušit, kromě případu smrti. A kdyby se teď jeden z vás obrátil proti Bohu a odešel by ven, do hříchu, pořád mám nad ním moc skrze krevní smlouvu.

Skutečnost, že jsem součástí těla Kristova, mi dává nad vámi moc, abych mohl Boha žádat: „Bože, pošli anděla a zachyť a drž Connie, obrať ji nazpět pro Ježíše.“

Mluvím k vám o moci, kterou máme ve spravedlnosti. Naše moc je tak velká, že dosahuje až k hříšníkům. Skrze moc krve Ježíše Krista můžete hříšníkovi nabídnout vysvobození, i když nechce vysvobodit, i když je tam venku ve svém hříchu, máte moc mu přikázat vysvobození.

Máte moc
nad životem
a smrtí ve
svých rukou.

Jakmile v sobě jednou máte touhu po vysvobození někoho druhého, půjdete za Bohem a řeknete: „Chci, aby ten člověk byl vysvobozen na základě krevní smlouvy, kterou s Tebou mám, Ježíši, a kterou máš Ty se mnou. Moje dítě je tam venku v hříchu, moje tělo a moje krev, mám s ním přirozenou pokrevní smlouvu. Nedopuť to Bože! Raději ho zabij, než abys ho nechal jít do pekla. Nedopuť, aby šel do pekla, můj Bože, raději si vezmi jeho život, než abys ho nechal zemřít v hříchu.“

Pozor, teď se dostáváme k jádru věci. Co to říkám? Mám snad moc nad životem a smrtí? Mám! A vy také! Máte moc nad životem a smrtí ve svých rukou. Důvodem, proč Bůh neslyší některé vaše modlitby, je to, že se bojíte, co by Bůh udělal. Ano.

„Ne, Bože. Teď to nedělej.“

Ale já nechci, aby cokoli z mé krve a mého těla šlo do pekla. To se nesmí stát – aby moje krev byla v pekle. Nechci, aby kterékoliv z mých dětí šlo do pekla. Z těch, které rodím, krmím a vychovávám. Ne, nechci, aby šly do pekla. Nechci, aby mí blízcí byli v pekle.

A tak říkám: „Bože, udělej, cokoli je třeba. Udělej, co musíš udělat. Vzdávám se Ti. Amen.“

A když to Bůh udělá, řeknu: „Díky, Bože, protože Ty jsi Bůh a já Tě miluji. Miluji Tě jako Boha. Nechtěl bych jiného Boha. Ty jsi můj Bůh. Halelujah. A budu Tě chválit za všechno, co uděláš. Chceš-li můj život nyní, vezmi si ho – budeme se radovat.“

Musíte k Bohu přistupovat s absolutní důvěrou v pravost Jeho záměru. Amen. Někteří z vás vyznávají, že milují své děti tak moc, že se jich nemohou vzdát, vydat je Bohu. Nemůžete je vydat Bohu, protože se bojíte, co jim Bůh udělá. Nemilujete ani své děti, ani Boha. Kdybyste totiž milovali Boha, věděli byste, že Bůh nikdy nikomu neublíží. Pokud své děti milujete, víte, že to, co je pro ně v životě i ve smrti nejlepší, Bůh v jejich životě naplní.

Na tom se musíme naučit v Bohu pevně stát.

Ráno vstaňte: „Bože, jdu, abych dnes činil Tvou vůli. Proto jsem se narodil, abych dnes činil Boží vůli. Pomoz mi, abych naplnil to, proč jsem se narodil.“

Halelujah. Sláva Bohu. Chvála Jeho svatému jménu. Pamatujte na to, abyste uplatňovali krevní smlouvu, když povstáváte proti věcem, které jsou pro vás příliš těžké – vzývejte Boží jméno. Volejte Ho Jeho jménem. Nazývejte Ho Jahve. Jahve, Otče. Amen. Abba, Otče, Jahve. Víte, abba je obecné. Abba je obecné, může znamenat jakéhokoli otce. Amen. Někteří lidé nazývají otcem papeže. Pán je obecné. Pán může znamenat „pan ten a ten“. Amen. Ale Jahve – nikdo jiný se tak nejmenuje. On je Bůh. Halelujah. Amen.